

27. 5. 2008

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Zmatky při soudním přezkumu rozhodnutí správních orgánů ve věcech odnětí a omezení vlastnického práva nebo práva odpovídajícího věcnému břemenu

- a) Analýza současného stavu a polemika s rozhodnutím zvláštního senátu
 - právní úprava a rozhodnutí zvláštního senátu ze dne 8.6.2007, č.j. Konf 4/2007-6
 - polemika s rozhodnutím zvláštního senátu
- b) Jednotlivé etapy soudního přezkumu podle judikatury od 1.1.2003
- c) Odstrašující případy

Analýza současného stavu a polemika s rozhodnutím zvláštního senátu

Právní úprava a rozhodnutí zvláštního senátu ze dne 8.6.2007, č.j. Konf 4/2007-6

Dne 1.1.2007 nabyl účinnosti zák.č. [184/2006](#) Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (zákon o vyvlastnění), který by měl být komplexní právní úpravou rozhodování o vyvlastnění, i když již § 1 odst. 2 zákona stanoví, že vyvlastnění a vyvlastňovací řízení upravená zvláštními předpisy nejsou zákonem o vyvlastnění dotčena. Vyvlastněním se pro účely zákona o vyvlastnění rozumí odnětí nebo omezení vlastnického práva nebo práva odpovídajícího věcnému břemenu k pozemku nebo ke stavbě pro dosažení účelu vyvlastnění stanoveného zvláštním zákonem (§ 2 písm. a) zákona o vyvlastnění).

Zvláštní senát zřízený podle zák.č. [131/2002](#) Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, rozhodnutím ze dne 8.6.2007, č.j. Konf 4/2007-6 (dostupné na www.nssoud.cz), rozhodl o tom, že od 1.1.2007 je příslušný vydat rozhodnutí ve věci žaloby proti rozhodnutí správního orgánu o vyvlastnění nemovitostí soud v občanském soudním řízení.

Polemika s rozhodnutím zvláštního senátu

Zvláštní senát učinil v odůvodnění svého rozhodnutí především dva závěry. Zvláštní senát zaprvé, na základě toliko jazykového výkladu § 28 odst. 1 a § 30 zákona o vyvlastnění, dospěl k závěru, že rozhodnout o žalobě směřující proti rozhodnutí správního orgánu o vyvlastnění má soud v občanském soudním řízení. Zvláštní senát zadruhé, pouze na základě § 30 zákona o vyvlastnění a zjištění neexistence přechodného ustanovení, dospěl k závěru, že počínaje dnem 1.1.2007 náleží rozhodování v těchto věcech soudům v občanském soudním řízení bez ohledu na to, že sám vyvlastňovací akt byl vydán před tímto datem.

Domnívám se, že první ze zmíněných dvou závěrů není správný.

Zvláštní senát ve svém rozhodnutí stroze bez bližšího odůvodnění konstatoval, že § 28 odst. 1 zákona o vyvlastnění výslovně svěřuje projednání vyvlastnění řízení před soudem v občanském soudním řízení podle části páté o.s.ř., upravující řízení ve věcech, o nichž bylo rozhodnuto jiným orgánem, v ustanoveních § 244 až 2501 (správně mělo být 250l).

Zákon o vyvlastnění v § 28 odst. 1 stanoví, že *k řízení ve věci vyvlastnění, která má být projednána v občanském soudním řízení 15), je v prvním stupni příslušný krajský soud.* Zákon odkazuje na § 244 až 250t občanského soudního řádu. Jazykovým výkladem § 28 odst. 1 zákona o vyvlastnění podle mého názoru nelze dospět k jinému závěru než, ať byl úmysl zákonodárce jakýkoli, že krajský soud, jednající podle § 244 až 250l o.s.ř., je příslušný pouze k řízení ve věci vyvlastnění, která má být projednána v občanském soudním řízení. Krajský soud, jednající podle § 244 až 250l

o.s.ř., naproti tomu nebude příslušný k řízení ve věci vyvlastnění, která nemá být projednána v občanském soudním řízení. Jazykovým výkladem nelze dospět k závěru, který učinil zvláštní senát, neboť právní norma by musela znít tak, že k řízení ve věci vyvlastnění, je v prvním stupni příslušný krajský soud. Takto však § 28 odst. 1 zákona o vyvlastnění nezní. Zákon výslovně hovoří o věci vyvlastnění, která má být projednána v občanském soudním řízení. Pouze v této věci je pak příslušný krajský soud jednající podle části páté o.s.ř. a pouze na tuto alternativu ustanovení § 28 odst. 1 zákona o vyvlastnění dopadá.

Zákon nedefinuje pojem „věc vyvlastnění“, pojem „věc vyvlastnění, která má být projednána v občanském soudním řízení“, nedefinuje ani pojem „věc vyvlastnění, která nemá být projednána v občanském soudním řízení“. Zákon o vyvlastnění však obsahuje definici „vyvlastnění“, viz shora § 2 písm. a) zákona, a „vyvlastňovacího řízení“. Podle § 2 písm. d) zákona je vyvlastňovacím řízením řízení o odnětí nebo omezení vlastnického práva nebo práva odpovídajícího věcnému břemenu k pozemku nebo ke stavbě, o přechodu vlastnického práva nebo o nabytí práva odpovídajícího věcnému břemenu k tomuto pozemku nebo stavbě a o poskytnutí náhrady za odnětí nebo omezení vlastnického práva nebo práva odpovídajícího věcnému břemenu k pozemku nebo ke stavbě. „Věcí vyvlastnění“ je podle mého mínění nutné rozumět věc, která se nějakým způsobem dotýká vyvlastnění. Bude jí věc týkající se vyvlastnění samotného, stejně tak věc, která se dotýká vyvlastňovacího řízení.

Věcí vyvlastnění tak bude především rozhodnutí správního orgánu o vyvlastnění, rozhodnutí správního orgánu o poskytnutí náhrady za vyvlastnění, rozhodnutí správního orgánu o zastavení vyvlastňovacího řízení, či nečinnost správního orgánu ve vydání rozhodnutí ve věci vyvlastnění. Otázku, která z těchto věcí má být projednána v řízení před soudem v občanském soudním řízení a která v soudním řízení správním, dostatečně srozumitelně zodpověděla dosavadní judikatura. Na tomto místě je nutné zmínit zejména podrobně odůvodněné rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20.12.2004, č.j. 4 As 47/2003-125 (dostupné na www.nssoud.cz), ve kterém Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že rozhodnutí stavebního úřadu o zřízení věcného břemene není rozhodnutím správního orgánu v soukromoprávní věci, vydané v mezích zákonné pravomoci správního orgánu ve smyslu § 68 písm. b) s. ř. s. Rozhodnutím ve věci soukromého práva je však rozhodnutí o určení způsobu a výše náhrady. K obdobným závěrům dospěl i zvláštní senát v několika desítkách rozhodnutí vydaných v letech 2005 až 2006. Rozhodnutí správního orgánu o vyvlastnění tedy bude přezkoumávat soud ve správním soudnictví podle soudního řádu správního, rozhodnutí správního orgánu o poskytnutí náhrady za vyvlastnění (resp. ve věci vyvlastnění) soud v občanském soudním řízení podle části páté občanského soudního řádu. O žalobě proti rozhodnutí správního orgánu o zastavení vyvlastňovacího řízení a o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu ve vydání rozhodnutí ve věci vyvlastnění bude rozhodovat soud ve správním soudnictví podle soudního řádu správního. Vyplyvá tak z usnesení zvláštního senátu ze dne 20.9.2007, č.j. Konf 22/2006-8, a rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20.4.2006, č.j. 6 Ans 2/2005-68.

Přes výše uvedené má ustanovení § 28 odst. 1 v zákoně o vyvlastnění své opodstatnění. Pokud by v zákoně absentovalo, byl by k řízení ve věci vyvlastnění, která má být projednána v občanském soudním řízení, příslušný v prvním stupni okresní soud (§ 249 odst. 1 občanského soudního řádu). Má-li být v soudním řízení správním rozhodováno o žalobě směřující proti rozhodnutí o vyvlastnění krajským soudem (§ 7 odst. 1 soudního řádu správního), je zcela praktické, aby o náhradě za vyvlastnění podle části páté o.s.ř. rozhodoval také krajský soud. Okolnost, že žaloby budou projednávány u téhož soudu, umožní soudu rozhodujícímu podle části páté o.s.ř. vyčkat rozhodnutí soudu rozhodujícího ve správním soudnictví o tom, zda rozhodnutí o vyvlastnění, které je podmínkou pro přiznání náhrady za vyvlastnění, bude či nebude shledáno zákonným.

Shora uvedené závěry nejsou podle mého názoru v rozporu s § 30 zákona o vyvlastnění, podle kterého, *nestanoví-li tento zákon jinak, postupuje se v občanském soudním řízení ve věcech vyvlastnění podle občanského soudního řádu*. Ustanovení § 30 zákona o vyvlastnění pouze stanoví, že v občanském soudním řízení se ve věcech vyvlastnění postupuje podle občanského soudního řádu. Má-li být tedy „věc vyvlastnění“ projednána v občanském soudním řízení, bude v tomto řízení postupováno podle občanského soudního řádu. Ustanovení § 30 dopadá na situaci zmíněnou v § 28 odst. 1 zákona o vyvlastnění, tj. na řízení ve „věci vyvlastnění, která má být projednána v občanském soudním řízení“. Ze slovního znění § 30 zákona o vyvlastnění nelze dovodit, že by ve všech věcech vyvlastnění měl rozhodovat soud v občanském soudním řízení podle občanského soudního řádu. V takovém případě by právní norma musela znít minimálně tak, že ve věcech vyvlastnění se rozhoduje v občanském soudním řízení podle občanského soudního řádu. Takto však právní norma nezní. Norma pouze stanoví, podle kterého procesního předpisu se postupuje v občanském soudním řízení, je-li v něm projednávána věc vyvlastnění. Nikoli, že všechny v úvahu přicházející věci vyvlastnění mají být projednány v občanském soudním řízení.

Konečně nelze pominout ani tu skutečnost, že z hlediska systematiky zákona o vyvlastnění se ustanovení § 30 nachází v části osmé zákona, označené jako společná, přechodná a závěrečná ustanovení. Naproti tomu ustanovení § 28

odst.1 se nachází v části sedmé, označené jako projednání vyvlastnění v řízení před soudem. Ustanovení vymezující věcnou příslušnost soudů ve věcech vyvlastnění je proto třeba hledat v části sedmé, nikoli části osmé zákona o vyvlastnění, neboť projednání vyvlastnění v řízení před soudem je upraveno v části sedmé zákona. Ustanovení § 28 zákona o vyvlastnění je ustanovením, které je ve vztahu k občanskému soudnímu řádu a soudnímu řádu správnímu ve vztahu speciality. Odst. 1 je speciálním ustanovením ve vztahu k § 249 odst. 1 občanského soudního řádu, namísto okresního soudu bude v prvním stupni příslušný krajský soud. Odst. 2 je speciálním ustanovením ve vztahu k § 247 občanského soudního řádu, namísto lhůty dvou měsíců od doručení rozhodnutí bude běh lhůty pro podání žaloby odvozen od právní moci rozhodnutí a délka lhůty je zkrácena na 30 dnů. Vzhledem k tomu, že lhůta k podání žaloby je oproti obecně lhůtě zkrácena, jsou součástí poučení rozhodnutí správního orgánu také náležitosti uvedené v § 24 odst. 3 písm. d) zákona o vyvlastnění. Odst. 3 je speciálním ustanovením k § 248 odst. 1 občanského soudního řádu a § 73 odst. 1 soudního řádu správního.

Pokud měl zákonodárce v úmyslu podrobit všechna rozhodnutí správních orgánů vydaná podle zákona o vyvlastnění soudnímu přezkumu v řízení podle části páté o.s.ř., tento úmysl nenalezl vyjádření v textu zákona. Domnívám se, že nekvalitně zpracovaný text zákona, není v žádném případě způsobilý zasáhnout do zásad dělby věcné příslušnosti mezi soudy rozhodujícími v občanském soudním řízení podle části páté o.s.ř. (§ 244 odst. 1 o.s.ř.) a soudy rozhodujícími v soudním řízení správním (§ 2 s.ř.s.). K tomu, aby se tak stalo, by bylo nutné, aby zákon výslovně stanovil, že veškeré věci týkající se vyvlastnění mají být rozhodovány v řízení podle části páté o.s.ř. Takové výslovné ustanovení však zákon o vyvlastnění neobsahuje.

Domnívám se, že ani druhý ze zmíněných dvou závěrů není správný.

Předně musím konstatovat, že shora uvedených důvodů, že nabytím účinnosti zákona o vyvlastnění nedošlo podle mého názoru ke změně věcné příslušnosti soudů ve věcech vyvlastnění. K řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu o vyvlastnění, žalobě proti rozhodnutí správního orgánu o zastavení vyvlastňovacího řízení, či žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu by měl být nadále věcně příslušný specializovaný senát krajského soudu (§ 3 a § 7 s.ř.s.), a to bez ohledu na to, zda žaloba byla podána před 1.1.2007, nebo bude podána po 1.1.2007. K řízení o žalobě související s rozhodnutím správního orgánu o poskytnutí náhrady za vyvlastnění by měl být věcně příslušný soud v občanském soudním řízení jednajícím podle části páté občanského soudního řádu, který podle § 36 odst. 1 o.s.ř. rozhoduje jediným soudcem (samosoudcem). V tomto případě, v souladu se zásadou perpetuatio fori, by měly okresní soudy dokončit řízení o žalobách zahájených u nich před 1.1.2007, krajské soudy by měly rozhodovat teprve o žalobách podaných po 1.1.2007.

Zvláštní senát ve svém rozhodnutí zaujal názor, že v části osmé zákona o vyvlastnění, obsahující společná, přechodná a závěrečná ustanovení, ustanovení § 30 předepisuje, že nestanoví-li tento zákon jinak, postupuje se v občanském soudním řízení ve věcech vyvlastnění podle občanského soudního řádu. Jinou úpravu v tomto ohledu zákon neobsahuje; to znamená, že počínaje dnem 1.1.2007 náleží rozhodování v těchto věcech soudům v občanském soudním řízení bez ohledu na to, že sám vyvlastňovací akt byl vydán před tímto datem. Z uvedeného plyne, že ve věcech vyvlastnění se v soudním řízení od uvedeného data postupuje podle občanského soudního řádu v občanském soudním řízení. Zvláštní senát, který rozhoduje podle aktuálního právního stavu, proto vyslovil, že rozhodnout ve věci přísluší soudu v občanském soudním řízení.

I v případě, že by byl správný závěr zvláštního senátu o tom, že všechny věci týkající se vyvlastnění mají být projednány krajskými soudy rozhodujícími v občanském soudním řízení podle části páté o.s.ř., není podle mého mínění správný jeho závěr uvedený v předchozím odstavci.

Domnívám se, že zvláštní senát zcela pominul jednu ze základních zásad řízení, a to zásadu perpetuatio fori. Tato zásada je zakotvena v § 11 odst. 1 občanského soudního řádu a platí jak pro soud rozhodující v občanském soudním řízení, tak pro soud rozhodující v soudním řízení správním (§ 64 s.ř.s.). Podle § 11 odst. 1 o.ř.s. jsou pro určení věcné příslušnosti až do skončení řízení rozhodné okolnosti, které tu jsou v době jeho zahájení. Účelem tohoto článku není podrobně popisovat smysl této zásady, a proto zmíním jen to, že zásada perpetuatio fori má především zajistit, aby jednou již zahájené řízení skončilo v rozumné době před soudem, u kterého bylo řízení zahájeno. Pokud by tato zásada neplatila, bylo by nutné při každé změně věcné příslušnosti věc postoupit novému soudu, čímž by docházelo nejen ke zbytečným průtahům, ale mnohdy i k pozbytí účinků řady procesních úkonů v řízení již učiněných. Vzhledem k tomu, že zákon o vyvlastnění nemá přechodná ustanovení ve vztahu k soudním řízením zahájeným před nabytím jeho účinnosti, je nutné aplikovat v těchto řízeních zásadu perpetuatio fori. Řízení o žalobách zahájených před nabytím účinnosti zákona o vyvlastnění, tj. před 1.1.2007, proto měla být dokončena před soudy, u kterých byly žaloby podány, a žaloby měly být projednány podle zásad platných do 1.1.2007.

Byl-li tedy v době zahájení řízení věcně příslušným specializovaný senát krajského soudu jednající podle s.ř.s., nelze z případné změny věcné působnosti činit jakékoli závěry. Řízení je povinen dokončit tento senát, a to podle procesního předpisu, který je pro něj závazný, a to podle s.ř.s. V opačném případě by docházelo k neúměrnému prodlužování řízení. S ohledem na rozdílnost řízení podle s.ř.s. a o.s.ř. by měl žalobce zachovánu snad jen lhůtu pro podání žaloby, neboť výsledky řízení podle s.ř.s. by byly zcela nepoužitelné v řízení podle části páté o.s.ř. Petit žaloby je jiný a předmět řízení je také jiný. V řízení podle části páté o.s.ř. není předmětem řízení rozhodnutí o vyvlastnění, nýbrž vyvlastnění samotné. Stavebník by například v případě zamítavého rozhodnutí správního orgánu o vyvlastnění nenamítal nezákonnost napadeného rozhodnutí, nýbrž by byl povinen tvrdit a prokázat, že jsou splněny všechny podmínky pro vydání rozhodnutí soudu o vyvlastnění. Například i veřejný zájem v dané věci. Dosavadní žalobu by proto bylo nutné zcela přepracovat. Soudce rozhodující podle části páté o.s.ř. by takové rozhodnutí nerušil, ale byl by nucen rozhodnout o vyvlastnění, a to například i za situace, kdy by správní orgán pochybil při zjišťování veřejného zájmu potřebného k vyvlastnění. Toto jsou nejen důvody potvrzující, že je nutné bezvýhradně trvat na prosazení zásady perpetuatio fori, ale také důvody potvrzující, že rozhodnutí správních orgánů o vyvlastnění by měla být přezkoumávána v soudním řízení správním, nikoli v řízení podle části páté o.s.ř.

Jednotlivé etapy soudního přezkumu podle judikatury od 1.1.2003

I.etapa

od 1.1.2003 do 20.12.2004

o věci vyvlastnění má jednat okresní soud v občanském soudním řízení podle páté části o.ř.s.

např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 27.2.2003, č.j. 6 A 71/2000-44, ze dne 25.3.2003, č.j. 7 A 23/2002-36, či ze dne 19.11.2003, č.j. 3 As 8/2003

II. etapa

od 20.12.2004 do 8.6.2007

o věci vyvlastnění má jednat krajský soud v soudním řízení správním podle s.ř.s.

o určení způsobu a výše náhrady za vyvlastnění má rozhodovat okresní soud v občanském soudním řízení podle páté části o.ř.s.

rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20.12.2004, č.j. 4 As 47/2003-125

následují desítky rozhodnutí Nejvyššího správního soudu a zvláštního senátu, s posledním v řadě, a to rozhodnutím Nejvyššího správního soudu ze dne 26.6.2007, č.j. 5 As 17/2007-60

III.etapa

od 8.6.2007 do současnosti

o věci vyvlastnění má jednat krajský soud v občanském soudním řízení podle páté části o.ř.s.

rozhodnutí zvláštního senátu ze dne 8.6.2007, č.j. Konf 4/2007-6

Nejvyšší správní soud projednává kasační stížnosti směřující proti rozsudkům krajských soudů vydaným před rozhodnutím zvláštního senátu, přičemž v případě, že rozsudek soudu zrušuje, vysloví, že *předmětná novela zákona o vyvlastnění výslovně neřeší problematiku střetu staré a nové úpravy ve vztahu k již běžícím řízením o žalobách proti rozhodnutím v těchto věcech. V takovém případě je ovšem z obecně platné zásady nepravé retroaktivity procesních norem (srov. např. náleží Ústavního soudu ze dne 13. 4. 2005, sp. zn. I. ÚS 574/03, Sb. n. u. US, svazek č. 37, náleží č. 80, str. 105, též www.judikatura.cz), tedy aplikace nových procesních norem pro dříve započatá řízení, nutno dovodit, že v řízení bylo nutno pokračovat dle pozdějšího zákona s tím, že právní účinky úkonů učiněných dříve zůstávají v platnosti. Nejvyšší správní soud tedy učinil závěr, že řízení o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě, zahájená před účinností zákona o vyvlastnění (tedy před 1. 1. 2007), dokončí soud, který bude po tomto datu rozhodovat, v občanském soudním řízení. Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek (aniž by žalobu odmítl postupem podle § 46 odst. 4 s. ř. s.) a věc vrací krajskému soudu, který ji*

krátkou cestou předá soudu věcně příslušnému k rozhodnutí. Žalobu podal žalobce soudu příslušnému, v žalobním petitu jasně formuloval, čeho se domáhá. Je-li z návrhu žalobce nepochybné, že věc již nespadá (pro změnu věcné příslušnosti) k projednání a rozhodnutí specializovanému senátu soudu pro věci správního soudnictví, ale má o ní rozhodovat jiný senát téhož soudu podle občanského soudního řádu, věc musí být krátkou cestou, interním neformálním postupem bez procesního rozhodování předána příslušnému soudnímu oddělení k projednání a rozhodnutí (srov. usnesení zvláštního senátu zřízeného podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, ze dne 20. září 2007, č. j. Konf 22/2006 - 8; obdobně rozsudek NSS ze dne 22. prosince 2004, č. j. 3 As 4/2004 - 44, Sb. NSS č. 1069/2007). Takto stanovil Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 6.12.2007, č.j. 1 As 28/2007-103.

V rozporu s tím Nejvyšší správní soud například v rozsudku ze dne 28.2.2008, č.j. 9 As 5/2008-36, uvedl, že postup krajského soudu byl správný, když odmítl žalobu stěžovatele podle ust. § 46 odst. 2 s. ř. s., a to s odkazem na rozhodnutí zvláštního senátu, a zároveň stěžovatele poučil o jeho právu podat do jednoho měsíce od právní moci předmětného usnesení žalobu proti napadenému rozhodnutí žalovaného dle ust. § 244 a násl. o. s. ř. u příslušného krajského soudu, neboť od 1. 1. 2007 již není dána pravomoc správních soudů přezkoumávat rozhodnutí správních orgánů ve věcech vyvlastnění, resp. zřízení věcného břemene, jak tomu je v souzené věci. Rozhodnout ve věci přísluší soudu v občanském soudním řízení. Nejvyšší správní soud tak posvětil postup, kdy jeden senát krajského soudu odmítá žalobu s tím, aby žalobce podal u téhož krajského soudu žalobu k jinému senátu téhož soudu. Tento postup je v rozporu s předchozím shora zmíněným judikátem Nejvyššího správního soudu. Rozhodnutí však obsahuje ještě další nepřesnost. Okolnost, zda má o věci jednat soud ve správním soudnictví nebo soud v občanském soudním řízení, není otázkou pravomoci, nýbrž otázkou věcné příslušnosti.

Odstrašující případy

příklad č. 1 Horký brambor

Myslím, že tento případ nejlépe vystihuje zvolený název. Žalobce podal u Krajského soudu v Brně v roce 2004 žalobu proti rozhodnutí Magistrátu města Brna ze dne 28.6.2004, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Úřadu městské části Brno-Tuřany o zamítnutí návrhu na omezení vlastnického práva zřízením věcného břemene k pozemkům pro zřizování a provozování telekomunikační sítě. Krajský soud v Brně usnesením ze dne 16.2.2004, č.j. 30 Ca 202/2004-15, žalobu žalobce odmítl s tím, že se jedná o věc, o které má jednat soud v občanském soudním řízení podle páté části o.ř.s. Žalobce podal proti usnesení krajského soudu kasační stížnost. Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 12.5.2005, č.j. 6 As 30/2005-41, usnesení krajského soudu zrušil s tím, že se jedná o věc, o které má jednat soud v soudním řízení správním podle s.ř.s. Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 5.10.2005, č.j. 30 Ca 181/2005-21, žalobu žalobce zamítl. Žalobce podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost. Nejvyšší správní soud rozsudek krajského soudu rozsudkem ze dne 14.6.2007, č.j. 7 Afs 51/2006-53, zrušil. Krajský soud v Brně usnesením ze dne 6.8.2007, č.j. 30 Ca 169/2007-16, žalobu žalobce odmítl s tím, že se jedná o věc, o které má jednat soud v občanském soudním řízení podle páté části o.ř.s. Žalobce podal proti usnesení krajského soudu v Brně kasační stížnost. Nejvyšší správní soud kasační stížnost rozsudkem ze dne 28.2.2008, č.j. 9 As 4/2008-36, zamítl.

Nezbývá než shrnout, že žalobce se s definitivní platností v únoru roku 2008 dozvídá, ke komu má podat žalobu ve věci rozhodnutí správního orgánu z června roku 2004. Je zcela absurdní, že žalobce podal žalobu u Krajského soudu v Brně a po necelých čtyřech letech je mu sděleno, že má žalobu podat opět u Krajského soudu v Brně.

příklad č. 2 Zapomenutý spis

Žalobce podal u vrchního soudu dne 28.2.2002 žalobu proti rozhodnutí ministerstva dopravy a spojů ze dne 20.12.2001, kterým bylo zřízeno věcné břemeno užívání pozemku pro výkon vlastnického práva ke stavbě dálnice. V souladu s přechodným ustanovením k věcné příslušnosti soudů (§ 132 s.ř.s.) převzal věc k dokončení Nejvyšší správní soud (zde je nutné poznamenat, že ke změně věcné příslušnosti, na rozdíl od situace popisované v tomto článku, došlo na základě výslovného ustanovení zákona, které je speciálním ustanovením ve vztahu k § 11 odst. 1 o.ř.s., bez existence § 132 s.ř.s. by věc byl povinen dokončit vrchní soud). Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 25.3.2003, č.j. 7 A 23/2003-36, žalobu odmítl s tím, že se jedná o věc, o které má jednat soud v občanském soudním řízení podle páté části o.ř.s. Usnesením zvláštního senátu ze dne 16.11.2005, č.j. Konf 84/2005-11, bylo rozhodnuto, že se jedná o věc, o které má jednat soud v soudním řízení správním podle s.ř.s. Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 8.8.2007, č.j. 7 A 23/2002-79, žalobu odmítl s tím, že se jedná o věc, o které má jednat soud v občanském soudním řízení podle páté části o.ř.s.

Na tomto případu je názorně vidět, že když není respektována zásada perpetuatio fori, umožňuje to soudu se zbavit

věci, ačkoli byl o ní několik let povinen rozhodnout. Žalobce se po šesti letech od podání žaloby dozvídá, u koho má podat žalobu a že se Nejvyšší správní soud jeho žalobou nebude věcně zabývat.

Mgr. Alexandr Krysl

soudce Krajského soudu v Plzni

člen specializovaného senátu krajského soudu k vyřizování věcí správního soudnictví

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Právo na přístup ke kamerovým záznamům: střet GDPR, informačního zákona a praxe veřejných institucí](#)
- [Postoupení pohledávky na výživné jako novinka právní úpravy účinné od 1. 1. 2026](#)
- [Jak zahájit provoz mezinárodní letecké linky do České republiky \(EU\): právní požadavky pro aerolinky ze třetích zemí](#)
- [Mimořádné vydržení a vývoj judikatury Nejvyššího soudu](#)
- [Preventivně-sankční funkce náhrady nemajetkové újmy za porušení osobnostních práv pohledem Ústavního soudu](#)
- [Odštěpný závod zahraniční společnosti optikou NIS2: Jak správně určit velikost podniku?](#)
- [Zápis ochranné známky bez komplikací. Klíčem k úspěchu je kvalitní předběžná rešerše](#)
- [Zneužití práva na přístup podle GDPR](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 31. - létající pořizovatel ve světle nového stavebního zákona](#)
- [Právní povaha sítě elektronických komunikací - režim náhrady škody](#)
- [Náhrada ušlého nájemného při předčasném ukončení nájemní smlouvy na nebytové prostory](#)